

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, în cauza penală privindu-l pe

IPATI Marin Afanasie, *născut la 21 ianuarie 1993, originar și domiciliat în r-nul Anenii Noi, sat. Delacău.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.01.2016 – 11.05.2016;

Instanța de apel: 20.05.2016 – 28.06.2016;

Instanța de recurs: 13.10.2016 – 09.11.2016.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 11 mai 2016, Ipati Marin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și în baza art. 266 Cod penal la 1 an închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate, lui Ipati M. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat în contul statului cheltuielile judiciare pentru instrumentarea cauzei în sumă de 66473,20 lei, a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Ipati M., la 23 august 2015, aproximativ la orele 02.15, aflându-se la volanul automobilului de model

„Volkswagen T4” cu n/î 01-WH- 3494, deplasându-se pe un drum public din marginea sat. Delacău, r-nul Anenii Noi, încălcând regulile de securitate a circulației rutiere, manifestând neatenție în timpul conducerii mijlocului de transport, a ieșit pe contrasens și a provocat tamponarea cu motocicleta de model „JAWA”, cu n/î 3096 MDJ, condusă de către Șaitan V., care se deplasa regulamentar la întâmpinare pe partea sa de drum, în consecință ultimului i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Tot el, la 23 august 2014, aproximativ la orele 02.16, fiind conducătorul automobilului de model „Volkswagen T4” cu n/î 01-WH-3494, după ce a încălcat regulile de circulație rutieră și a tamponat în sat. Delacău, r-nul Anenii Noi, motocicleta de model „JAWA”, condusă de către Șaitan V., care se deplasa regulamentar, a părăsit locul accidentului rutier neacordându-i ajutor lui Șaitan V., care în urma impactului a suferit leziuni corporale grave.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin (3) lit. a) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății* și în baza art. 266 Cod penal, adică *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin.(3) și (5).*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul prevăzut de art. 401 - 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către avocații Buga VI. și Palancica V. în numele inculpatului.

3.1. Avocatul Buga VI. a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ipati M. să fie achitat, din motiv că în acțiunile lui lipsește componența infracțiunilor imputate, iar în argumentarea apelului s-au invocat următoarele:

- vinovăția lui Ipati M. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și art. 266 Cod penal nu a fost probată;

- nu s-a confirmat că Ipati M. a ieșit pe contrasens și a tamponat motocicleta, or potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 23.08.2015 ora 03.20 min. și a schemei anexate la locul accidentului, carosabilul are lățimea de 3 m cu o singură bandă de circulație, respectiv pe un carosabil cu o singură bandă de circulație nu este posibil de a ieși pe contrasens;

- concluzia nr. 5 din raportul de expertiză nr. 9336 din data 27.11.2015 la care face referire instanța și potrivit căreia accidentul a avut loc pe banda dreapta în sensul deplasării spre râul Nistru, nu se bazează pe materialele cauzei și contravine schiței accidentului rutier din 23.08.2015;

- din fotografiile nr. 1 și nr. 2 al foto-tabelului din 23.08.2015 se vede clar că drumul care vine din direcția râului Nistru spre intrarea în s. Delacău are doar o bandă de

circulație și pe partea dreapta se mărginește cu pantă. Astfel, Ipati M. conducând automobilul său nu avea posibilitate să cotească la dreapta pentru a încerca să evite tamponarea, dat fiind că pe partea dreapta a sa era panta;

- partea vătămată Șaitan V. nu deține permis de conducere și nu cunoaște regulile de circulație, iar la prelevarea probelor biologice s-a constatat că ultimul în momentul tamponării conducea motocicleta în stare de ebrietate, cu grad avansat;

- Șaitan V. nu a ținut cont de situația rutieră și conducând motocicleta de model JAWA-350 cu plăcile de înmatriculare 30-96 MDK pe partea stângă a drumului și la ieșirea din s. Delacău, r-nul Anenii Noi, spre râul Nistru a comis tamponarea cu automobilul condus de Ipati M.;

- măsurările din cadrul experimentului din 24.11.2015 contravin situației rutiere de la momentul producerii accidentului, cât și măsurărilor primare din 23.08.2015 din care cauză nu pot fi considerate pertinente, pe motiv că nu se cunosc circumstanțele diferenței lățimii acostamentului și carosabilului apărute între timp.

3.2. Avocatul Palancica V. a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu aplicarea unei pedepse prin prisma art. 90 Cod penal în privința inculpatului, din următoarele motive:

- atât la urmărirea penală, cât și la examinarea cauzei penale în prima instanță inculpatul nu a înțeles bine ce înseamnă comiterea unei infracțiuni din imprudență și a ales o poziție greșită față de învinuirea care i-a fost înaintată;

- în cadrul ședinței de judecată Ipati M., vina nu a recunoscut-o, însă a comunicat că imediat după accident a ajutat partea vătămată financiar cât timp aceasta s-a aflat în spital, precum și ulterior. Astfel, urmează a se ține cont de atitudinea inculpatului după accident, care cu toate că la acel moment se considera nevinovat, a contribuit și a reparat benevol și integral părții vătămate cet. Șaitan V. prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune;

- inculpatul Ipati M. vina o recunoaște pe deplin, este la prima abatere de acest gen, anterior nu a fost condamnat penal și nu s-a aflat în vizorul organelor de drept, se caracterizează pozitiv;

- în privința inculpatului urmează a fi reținute circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. f) și k) Cod penal, din considerentul că inculpatul regretă cele săvârșite și se căiește sincer, iar infracțiunea este una din imprudență;

- Ipati M. a săvârșit o infracțiune din imprudență, vina a recunoscut-o pe deplin, anterior nu a fost condamnat, la fel, datorită faptului că inculpatul conștientizează gravitatea faptelor sale, rezonanța acestor fapte pentru situația sa juridică, pentru societate în general și corectarea lui este posibilă fără a fi lipsit de libertate, deoarece nu prezintă un pericol social și nici nu ar fi rațional ca instanța să aplice o pedeapsă atât de aspră față de dânsul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016 apelurile declarate au fost admise, sentința a fost casată în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru

concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor lui Ipati M. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

Totodată, s-a dispus eliberarea lui Ipati M. din arest imediat din sala de judecată.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a stabilit vinovăția inculpatului în baza art. 264 și 266 Cod penal. Or, la pronunțarea sentinței instanța corect a statuat asupra circumstanțelor de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate acestuia prin rechizitoriu.

Cu privire la chestiunea de individualizare a pedepsei, instanța de apel a specificat că pedeapsa are drept scop influențarea inculpatului de a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății or, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și urmările ei și excluderea caracterului vindicativ al pedepsei urmărindu-se ca prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea imputată inculpatului Ipati M. în baza art. 264 alin. (3) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise din imprudență, iar infracțiunea în baza art. 266 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

De asemenea, instanța de apel a reținut că inculpatul vina în comiterea infracțiunilor a recunoscut-o, s-a căit sincer de cele săvârșite, anterior nu a fost condamnat, a restituit integral prejudiciul cauzat părții vătămate.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multe infracțiuni, fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani - pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni închisoare. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multe infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, instanța a reținut că just instanța de fond i-a stabilit inculpatului Ipati M. pedeapsa în limita sancțiunii art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal sub formă de 4 ani și 6 luni închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, deoarece sancțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani și prevederile art. 266 Cod penal sub formă de 1 an închisoare, deoarece sancțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 200 la 500 unități convenționale sau cu

muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

Însă, nejustificat prima instanță a considerat necesar, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, de a cumula total pedepsele aplicate, astfel eronat stabilindu-i definitiv inculpatului Ipati M. pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani. Respectiv, instanța de apel ținând cont de toate circumstanțele cauzei a considerat că inculpatului urmează să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Totodată, instanța a considerat rezonabil de a suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite inculpatului Ipati M., în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 4 ani.

În consecință, instanța având în vedere cele sus menționate și ținând seama de faptul că inculpatul Ipati M. a comis o infracțiune gravă din imprudență și una ușoară, vina în comiterea infracțiunilor a recunoscut-o, anterior nu a fost judecat, a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, consideră că scopul pedepsei penale, la caz, va fi atins prin stabilirea unei pedepse, potrivit art. 90 Cod penal, cu suspendarea executării acesteia pentru o perioadă de probațiune.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul o contestă cu recurs ordinar solicitînd casarea acesteia și menținerea sentinței în privința lui Ipati M.

În esență, recurentul în cererea de recurs menționează că, potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege, toate fiind valabile în prezenta cauză penală.

Recurentul menționează că, instanța de apel a ignorat acel fapt, că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, iar pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, nu se va atinge scopul principal al pedepsei și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane și de restabilire a echității sociale.

Dispoziția art. 90 Cod penal obligă instanța de apel să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, însă instanța s-a limitat, la caz, doar la enumerarea circumstanțelor pe care le consideră atenuante.

Astfel, instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod.

Totodată, recurentul susține că instanța de apel nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunilor și după consumarea lor, de personalitatea lui, pronunțând o hotărâre neîntemeiată.

Urmează a se remarca că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

În concluzie, recurentul menționează că decizia adoptată în prezenta cauză penală, contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a unei pedepse mai ușoare și motivele de aplicare a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul și partea vătămată au depus referințe privind opinia lor asupra recursului declarat de procuror.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele ce urmează.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului ordinar depus de procuror se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurenți.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci cînd titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau cînd nu este descrisă și argumentată esența încălcării.

Din conținutul cererii de recurs ordinar declarat de procuror se constată că ultimul invocă ca temeiuri de drept pct. 6) și 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și susține că hotărârea instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege, toate fiind valabile în prezenta cauză penală, din atare considerente decizia recurată urmează a fi

casată cu menținerea sentinței. În esență, recurentul critică decizia instanței de apel din două considerente, și anume că aceasta, în viziunea sa, greșit a dispus condamnarea inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. a) și art. 266 Cod penal, prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare și neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, cu dispunerea suspendării executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani.

În același timp, instanța de recurs constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele inferioare, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, respectiv Colegiul penal în această parte nu se va expune.

În continuare, analizând criticile formulate de recurent, prin prisma temeiurilor circumscrise cazurilor de casare prevăzute de pct. 6) și 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs apreciază argumentele invocate de procuror, ca fiind nefondate, avînd în vedere în acest sens următoarele considerente.

Or, efectuînd o verificare a materialelor din dosar se conchide că la judecarea apelurilor instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă în partea individualizării pedepsei în privința lui Ipati M. în baza art. 264 alin. (3) lit. a) și 266 Cod penal.

În vederea susținerii acestei concluzii instanța de recurs a rezultat din aceea că, pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și a altor persoane. Or, ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolelor incriminate prin rechizitoriu inculpatului, la caz, art. 264 alin. (3) lit. a) și 266 Cod penal, în baza cărora a fost condamnat Ipati M.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă cînd aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate și în general a statului și întregii societăți perturbate prin infracțiunile comise.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvîrșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte: persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la

gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că, în urma acțiunilor din imprudență a inculpatului, părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale grave, dar totodată trebuie de ținut seama că partea vătămată la iertat pe inculpat și a solicitat menținerea soluției adoptate de instanța de apel, dat fiind că o parte din vină îi aparține și lui, o dată ce conducea motocicletă în stare de ebrietate.

În cauza deferită judecării, potrivit sentinței Ipati M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și în baza art. 266 Cod penal la 1 an închisoare. În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul total al pedepselor aplicate, lui Ipati M. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

După care, legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost verificată de către instanța de apel, care corect a statuat asupra faptului că sentința urmează a fi casată în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Ipati M. urmează să i se stabilească pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

În acest punct de analiză, Colegiul penal ține să specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia pînă la săvîrșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării

pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probațiune.

Respectiv, Colegiul penal remarcă că este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărîrea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicînd precis acele motive pe care s-a întemeiat această concluzie.

Instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei, corect a menționat că inculpatul Ipati M. a comis o infracțiune gravă din imprudență și una ușoară, vina în comiterea infracțiunilor a recunoscut-o, anterior nu a fost judecat, a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, care la iertat și careva pretenții față de dînsul nu are, prin urmare scopul pedepsei penale, la caz, poate fi atins prin stabilirea unei pedepse, cu aplicarea art. 90 Cod penal, adică cu suspendarea condiționată a executării acesteia pentru o perioadă de probațiune de 4 ani.

La caz, Colegiul penal reține că instanța de apel a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului urmărind în acest sens comportamentul său din înainte și după săvîrșirea infracțiunilor incriminate, precum și de circumstanțele comiterii acestora.

Din atare considerente, Colegiul penal găsește neîntemeiate alegațiile titularului dreptului de recurs în partea solicitării de a menține sentința și constată că concluzia instanței de apel, privitor la faptul că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea față de Ipati M. a pedepsei sub formă de închisoarea, cu suspendarea executării acesteia, este una legală, corectă, motivată și întemeiată.

Din atare considerente, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, iar instanța ierarhic inferioară și-a motivat just soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor din art. 61, 75 și 90 Codul penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilindu-i acestuia o pedeapsă proporțională faptelor săvîrșite.

Așadar, Colegiul apreciază că, în cauza deferită judecării nu s-au comis erorile de drept prevăzute de pct. 6) și pct. 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință, deci, nu persistă careva temeiuri de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului este în limitele legii și proporțională faptelor săvîrșite de Ipati M.

Subsidiar la cele expuse, Colegiul penal ține să menționeze că va lăsa fără soluționare cererea inculpatului cu privire la aplicarea în privința sa a art. 2 din Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, explicîndu-i inculpatului că este în drept să se adreseze cu o atare cerere organelor competente, respectînd procedura și dacă întrunește criteriile stipulate de legislator în legea nominalizată.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate în cererea de recurs ordinar de către procuror, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, în cauza penală privindu-l pe Ipati Marin Afanasie, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 09 decembrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru